

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
II-2 У. 14881/14
22.01.2015. године
Београд

Управни суд, судија Томислав Медвед, као судија појединац, решавајући у управном спору по тужби тужиоца А.А., Основна школа Б.Б. у ..., кога заступа адвокат Станиша Стаменковић „Нине“ из Враћа, Цара Душана 16, ради поништаја решења туженог Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије, број 119-01-00067/2014-07/381 од 20.10.2014. године, донетог у ствари давања сагласности за избор директора школе, дана 22.01.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Тужба СЕ ОДБАЦУЈЕ.

Образложење

Тужилац је поднео Управном суду тужбу 20.11.2014. године, којом оспорава законитост наведеног решења туженог органа, којим се одбија давање сагласности на Одлуку Школског одбора број 80 од 08.09.2014. године, о избору тужиоца за директора Основне школе Б.Б. у Сматра да испуњава све прописане услове за избор на то место и предлаже да Суд уважи тужбу, поништи оспорено решење и утврди да је тужени орган дао сагласност на Одлуку Школског одбора од 08.09.2014. године, о избору тужиоца за директора школе, за период од 4 године, сходно одредби члана 60. став 8. Закона о основама система образовања и васпитања, као и да му тужени орган накнади трошкове управног спора.

У поступку претходног испитивања поднете тужбе, Управни суд је оценио да тужба није дозвољена.

Одредбом члана 3. став 1. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, број 111/09), прописано је да у управном спору суд одлучује о законитости коначних управних аката, осим оних у погледу којих је предвиђена другачија судска заштита, а према одредби члана 3. став 2. истог Закона, у управном спору суд одлучује и о законитости коначних појединачних аката којима се решава о праву, обавези или на закону заснованом интересу, у погледу којих у одређеном случају законом није предвиђена другачија судска заштита. Одредбом члана 4. Закона о управним споровима, прописано је да управни акт, у смислу тог закона, јесте појединачни правни акт којим надлежни орган, непосредном применом прописа, решава о одређеном праву или обавези физичког или правног лица, односно друге странке у управној ствари.

Према одредби члана 60. став 1. Закона о основама система образовања и васпитања (“Службени гласник РС”, број 72/09...55/13), директора установе бира орган управљања на основу конкурса, по прибављеном мишљењу васпитно-образовног, наставничког, односно наставничког и педагошког већа, при чему се, према ставу 7. истог члана, одлука са документацијом о изабраном кандидату доставља министру на сагласност и сматра се, према ставу 8. наведеног члана Закона, да је одлука органа управљања о избору директора донета, односно да је министар дао на њу сагласност ако у року од 30 дана од дана достављања одлуке не донесе акт којим одбија сагласност.

Како се у конкретном случају ради о решењу које доноси један орган у сагласности са другим органом, то орган који доноси решење саставља га као нацрт одлуке и доставља са списима предмета на сагласност другом органу који може дати сагласност потврдом на самом решењу или посебним актом, па је решење донето кад је други орган дао сагласност и оно се сматра актом органа који га је донео, односно издао, у смислу одредбе члана 194. став 2. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ“, бр.33/97 и 31/01 и “Службени гласник РС“, бр. 30/10). Управни спор се, према томе, може водити, у смислу наведених прописа, само уколико надлежни орган да сагласност, а ако он одбије да да сагласност, састављено решење не производи никакво правно дејство.

У конкретном случају, оспореним решењем је одбијено давање сагласности на Одлуку Школског одбора Основне школе Б.Б. у ... број 80 од

08.09.2014. године, о избору тужиоца за директора те школе, односно, у смислу члана 4. Закона о управним споровима, није решено о праву или обавези одређеног лица или друге странке у управној ствари. Због тога оспорено решење не представља управни акт који има самостално правно дејство, па се његова законитост не може оспоравати, односно оцењивати у управном спору.

С тога је Управни суд, основом одредбе члана 26. став 1. тачка 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву овог решења.

Управни суд није посебно одлучивао о захтеву тужиоца за накнаду трошкова управног спора, будући да је тужбу у целости одбацио.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 22.01.2015. године, II-2 У. 14881/14

Судија
Томислав Медвед,с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ

Против овог решења тужилац има право приговора
 Посебном већу Управног суда, у року од 8 дана
 од дана достављања решења.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
 Дејан Ђурић

СБ/АМ